

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag

Postboks 4710 Sluppen, 7468 Trondheim

Sentralbord: 73 19 90 00

Besøksadresse: E. C. Dahls g. 10

KOPI

Saksbehandler
Trine Gevingås
Landbruk og bygdeutvikling

Innvalgstelefon
73 19 92 72

Vår dato
21.11.2011
Deres dato

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
2011/7129-422.1
Deres ref.

Storfosen Gods AS
v/Lars A. Haugli
Kjøpmannsgaten 37
7011 TRONDHEIM

11/2110

Omgjøring av kommunens vedtak om å innvilge konsesjon til Storfosen Gods AS på erverv av eiendommen Ørland 60/1

Denne saken gjelder omgjøring av et vedtak fattet av Ørland kommune ved felles landbruksnemnd for Ørland og Bjugn kommuner, etter at kommunen den 07.09.2011 vedtok å innvilge en konsesjonssøknad fra Storfosen Gods AS.

Hovedspørsmålet som saken reiser er om et aksjeselskap skal gis konsesjon på erverv av en landbrukseiendom, eller om slike eiendommer skal eies av fysiske personer som selv bor på og driver sine eiendommer.

Sakens bakgrunn:

Ørland kommune ved felles landbruksnemnd for Ørland/Bjugn kommuner fattet den 07.09.2011 følgende enstemmige vedtak:

"Ørland/Bjugn landbruksnemnd innvilger konsesjon til Storfosen gods AS ved erverv av gnr. 60 bnr. 1 i Ørland. Boplikten anses oppfylt ved at en forpakter eller representant for selskapet har eiendommen som sin reelle bolig."

Fylkesmannen ble gjort kjent med vedtaket den 09.09.2011.

Storfosen Gods AS er et heleid datterselskap av ØC Holding AS, og det er også ØC Holding AS ved styreleder som har underskrevet konsesjonssøknaden som er datert 03.08.2011. Den 21.09.2011 ble brev med følgende innhold sendt fra Fylkesmannen til ØC Holding AS:

"Fylkesmannen er gjort kjent med at Ørland kommune ved felles landbruksnemnd for Ørland og Bjugn den 07.09.2011 har vedtatt å innvilge konsesjon på ovennevnte eiendom til Storfosen gods AS. Vi forstår det slik at Storfosen gods AS er et heleid datterselskap av ØC Holding AS. Etter vår vurdering reiser saken en del prinsipielle spørsmål, og vi er i tvil om det å gi konsesjon til et aksjeselskap på denne eiendommen er i tråd med de føringer vi har for anvendelsen av konsesjonsloven. Vi vil derfor vurdere om det er grunnlag for å omgjøre kommunens konsesjonsvedtak med hjemmel i forvaltningsloven § 35 tredje ledd, og De varsles herved om dette. De har rett til å uttale dem til saken. Vi ber om at en eventuell uttalelse inngis skriftlig til oss innen utløpet av oktober d.å."

	Embetsledelse og administrasjonsstab	Kommunal- og beredskapsavdeling	Oppvekst- og utdanningsavdeling	Sosial- og helseavdeling	Landbruk og bygdeutvikling	Miljøvern-avdeling
Telefon	73 19 90 00	73 19 90 00	73 19 90 00	73 19 90 00	73 19 90 00	73 19 90 00
Telefaks	73 19 91 01	73 19 91 01	73 19 93 51	73 19 93 01	73 19 91 01	73 19 91 01
E-post:	postmottak@fmst.no	Internett: www.fylkesmannen.no/st		Organisasjonsnummer: 974764350		

Tilsvarende brev ble sendt til Ørland kommune samme dato. Det har kommet tilsvaer fra Storfosen Gods AS ved brev datert 02.11.2011 underskrevet av styreleder Lars A. Haugli, og fra kommunen ved brev datert 04.11.2011.

Kommunen har gitt følgende opplysninger om saken i framlegget til møtet i landbruksnemnda den 07.09.2011:

"Storfosen Gods AS - som er et heleid datterselskap av ØC Holding AS - søker om konsesjon ved erverv av gnr. 60, bnr. 1 m. fl. I Ørland kommune, som er tvangssolgt. Eiendommen - gnr. 60, bnr. 1, 90, 340 og 341 består i henhold til konsesjonssøknaden av totalt 3844 daa innmark og utmark. Av dette er 503 dekar fulldyrka jord, og 280 dekar produktiv skog. Bygningsmassen på gården har store dimensjoner. Hovedbygningen har en grunnflate på 480 m² i 2 etasjer, mens driftsbygningen har en grunnflate på 2200 m². I tillegg kommer kårbolig, redskapshus, ungdyrfjøs med mer. Prisen er kr. 13,2 mill, etter at budet ble stadfestet av Fosen tingrett 06.07.2011. Dette er lavere enn maksimal konsesjonspris, som ble fastsatt til kr. 15 mill. av Fylkesmannen 10.06.2011. Søker gjør i eget vedlegg rede for planene for eiendommen. Gårdsdriften på eiendommen skal videreutvikles. Økologisk/kortreist mat og gårdsslakteri er stikkord her. Ny eier vil videre utvikle jakt- og fiskeressursene og satse mer på kurs- og konferansemarkedet. Det skal investeres både i gårdsdrifta og i eiendommen for øvrig. Tidligere eier Dag Skattem skal drive jordbruksdelen videre, som forpakter av eiendommen. Eier av ØC Holding AS er Øyvind Christensen, som i over 20 år har hatt et forhold til eiendommen, iflg. vedlegget, som er undertegnet av styrets leder Lars A. Haugli."

Rettslig grunnlag for behandling av saken:

Omgjøringsadgangen, forvaltningsloven § 35 tredje ledd:

"Dersom hensynet til andre privatpersoner eller offentlige interesser tilsier det, kan klageinstans eller overordnet myndighet omgjøre underordnet organs vedtak til skade for den som vedtaket retter seg mot eller direkte tilgodeser, selv om vilkårene etter første ledd bokstav b eller c ikke foreligger. Melding om at vedtaket vil bli overprøvd, må i så fall sendes ham inne tre uker etter at det ble sendt melding om vedtaket, og melding om at vedtaket er omgjort må sendes ham innen tre måneder etter samme tidspunkt. Gjelder det overprøving av vedtak i klagesak, må melding om at vedtaket er omgjort likevel sendes vedkommende innen tre uker."

Lov om konsesjon ved erverv av fast eiendom av 28. november 2003 nr. 98:

"§ 1. (lovens formål)

Loven har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet, bl.a. for å tilgodese:

1. framtidige generasjoners behov.
2. landbruksnæringen.
3. behovet for utbyggingsgrunn.
4. hensynet til miljøet, allmenne naturverninteresser og friluftinteresser.
5. hensynet til bosettingen.

§ 2. (virkemiddel)

Med de unntak som følger av loven, kan fast eiendom ikke erverves uten tillatelse av Kongen (konsesjon). Kongens myndighet kan overføres til kommunen.

§ 9. (særlige forhold for landbrukseiendommer)

Ved avgjørelsen av søknad om konsesjon for erverv av eiendom som skal nyttes til landbruksformål skal det legges særlig vekt på:

1. om den avtalte prisen tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling,
2. om erververs formål vil ivareta hensynet til bosettingen i området,

3. om ervervet innebærer en driftsmessig god løsning,
4. om erververen anses skikket til å drive eiendommen,
5. om ervervet ivaretar hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet.

Det kan gis konsesjon til selskaper med begrenset ansvar. Det skal legges vekt på hensynet til dem som har yrket sitt i landbruket.”

Saken er i tillegg vurdert etter retningslinjene i rundskriv M-2/2009 om konsesjon og boplikt.

Fylkesmannens vurdering:

For å omgjøre et underordnet organs vedtak til ugunst for den som vedtaket retter seg mot, er det et vilkår etter forvaltningsloven § 35 tredje ledd at hensynet til andre privatpersoner eller offentlige interesser tilsier omgjøring. I denne saken tilsier ikke hensynet til andre privatpersoner at Fylkesmannen omgjør kommunens vedtak om å gi konsesjon til Storfosen gods AS. Hensynet til offentlige interesser vil imidlertid kunne tilsa omgjøring dersom kommunens vedtak er i strid med de føringer vi har for hvordan konsesjonsloven skal anvendes, og dersom det er grunn til å tro at vedtaket vil dreie praksis i en uheldig retning.

Som nevnt i vårt brev datert 21.09.2011 til konsesjonssøker finner Fylkesmannen at denne saken reiser en del prinsipielle spørsmål. Det er behov for å se nærmere på om de overordnede føringer vi har når det gjelder konsesjon til aksjeselskaper ved erverv av landbrukseiendommer, gjør seg gjeldende i denne saken. Det må også tas stilling til hvorvidt en konsesjonsinnvilgelse i denne saken vil bidra til å dreie praksis etter konsesjonsloven i en uheldig retning. De nevnte forholdene tilsier at Fylkesmannen vurderer omgjøring av kommunens vedtak slik at en eventuell klage medfører at overordnede landbruksmyndigheter får ta stilling til disse spørsmålene.

Konsesjonslovens ordning er at ingen har krav på konsesjon etter lovens § 2, men at konsesjon skal gis med mindre det er saklig grunn til å avslå. Slik saklig grunn kan foreligge dersom eiendomservervet og formålet med dette er i strid med lovens formål og de retningslinjer for skjønnsutøvelsen som er gitt i lovens § 9.

Formålet med konsesjonsplikt ved erverv av fast eiendom er nedfelt i lovens § 1. Her heter det bl.a. at det er et mål å få slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet bl.a. for å tilgodese landbruksnæringen. Loven selv definerer ikke hva som skal legges i dette. Formålsbestemmelsen er formulert skjønnsmessig bl.a. for å kunne ta opp i seg den til enhver tid gjeldende landbrukspolitik. For å tolke den nevnte formuleringen vil det være relevant å se på lovens forarbeider, forvaltnings- og rettspraksis og de retningslinjer som er nedfelt i rundskriv til kommunene og Fylkesmennene.

Følgende landbrukspolitiske målsetting nedfelt i forarbeidene til konsesjonsloven: *“Landbruksdepartementet mener en bør videreføre dagens praksis som innebærer et ønske om at landbrukseiendommer i størst mulig grad eies av fysiske personer som i størst mulig grad bebor og driver sine eiendommer.”* (Ot.prp. nr. 79 (2002-2003) s. 66) Også i St.meld. nr. 19 (1999-

2000) "Om norsk landbruk og matproduksjon" er det framhevet at det er et landbrukspolitisk mål at landbrukseiendommer i utgangspunktet bør eies av fysiske personer. Bakgrunnen for at en ønsket å videreføre denne etablerte praksisen er at dette har vist seg å være en stabil og rasjonell eierform.

Konsesjonsloven har imidlertid ikke noe totalforbud mot at aksjeselskaper kan erverve landbrukseiendom, jf. § 9 siste ledd, hvor det framgår at det kan gis konsesjon til selskaper med begrenset ansvar. I henhold til forarbeidene er det først og fremst ment å legge til rette for fleksible løsninger i de tilfeller der en slik eierform byr på fordeler sammenlignet med den tradisjonelle eierformen. Det vises til følgende som framgår av Ot. prp. Nr. 79:

"Landbruksdepartementet er enig med Administrasjonsdepartementet og Finansdepartementet i at det er behov for større fleksibilitet og omstilling i landbruket. Det kan for eksempel være behov for å kunne utnytte ressursene i et område gjennom felles tiltak. Det kan også være ønskelig å danne driftsselskaper med rettigheter i de ulike interessentenes eiendommer. En foreslår derfor at det uttrykkelig sies at konsesjon kan gis til selskaper med begrenset ansvar. Det vil i slike tilfelle regelmessig være grunnlag for å sette vilkår som sikrer at noen bor på eiendommen og at eiendommen blir drevet på en landbruksmessig forsvarlig måte. Dette sikrer at den som er ansvarlig for driften får innflytelse på hvordan eiendommen bør utnyttes, bl.a. med sikte på næringsutvikling, utnyttelse av bygninger m.v. Dette er bakgrunnen for at en foreslår en bestemmelse om at det skal legges vekt på hensynet til dem som har yrket sitt i landbruket. Samtidig vil bestemmelsen ikke være til hinder for å imøtekomme konkrete og individuelle behov selskap med begrenset ansvar har for å erverve landbrukseiendom."

Fylkesmannen har merket seg opplysningene som er gitt i konsesjonssøknaden, bl.a. at eieren av ØC Holding, Øyvind Christensen, i over 20 år har hatt et forhold til konsesjonseiendommen. Videre er det opplyst at Christensen bl.a. driver med omfattende eiendomsutvikling både i Norge og Sverige og har hovedkontor i Trondheim, og i den forbindelse at konsesjonseiendommen kan få en rolle i forhold til kundekontakt og nettverksbygging. Gårdsdriften vil bli videreutviklet med kornproduksjon kombinert med kjøttfe og gårdsslakteri, eventuelt økologisk jordbruk. Det vil bli investert i kurs- og konferanseutstyr og satset på jakt og fiske, og de nødvendige investeringer og kapitalbehov taler etter konsesjonssøkers vurdering for at aksjeselskapsformen bør velges som eierform. I brev datert 02.11.2011 er disse forholdene utdypet, og Fylkesmannen oppfatter at Storfosen Gods AS ved styreleder Lars A. Haugli har følgende hovedargumenter for at kommunens konsesjonsvedtak bør bli stående:

1. De offentlige interessene tilsier at kommunens vedtak bør bli stående fordi dette sikrer framtidig landbruksdrift på eiendommen samt at det ivaretar hensynet til de som har yrket sitt i landbruket.

Det er en offentlig interesse å sikre at en får slike eierforhold til fast eiendom som er mest gagnlige for samfunnet, bl.a. for å tilgodese landbruksnæringen. Når det gjelder eierskap til landbrukseiendommer kommer de offentlige interessene til uttrykk i dokumentene som er nevnt ovenfor: Ot.prp. nr. 79 (2002-2003), St.meld. nr. 19 (1999-2000) og Ot. prp. Nr. 79.

Når landbruksmyndighetene har vært restriktive med å akseptere aksjeselskapsformen når det gjelder eierskap til landbrukseiendom, skyldes dette erfaringene med at det personlige eierskapet i større grad sikrer stabil drift og forvaltning samt bosetting gjennom personlig boplikt.

En uheldig samfunnsmessig konsekvens ved å gi konsesjon til et aksjeselskap at aksjene vil kunne omsettes fritt til personer uten landbruksfaglig erfaring og uten tilknytning til kommunen. Aksjonærene vil ha forkjøpsrett, men ingen plikt til å kjøpe aksjene. Aksjeselskapsformen innebærer derfor at landbruksmyndighetene blir fratatt muligheten til å vurdere samfunnsinteressene knyttet til saken ved et senere erverv av aksjer.

Vi har merket oss de opplysningene som er gitt i forhold til hvordan konsesjonssøker vil ivareta behovet for drift og investeringer i eiendommen. Fordi omsetningen av aksjer kan skje konsesjonsfritt, har man imidlertid ingen sikkerhet for hvordan situasjonen vil bli i framtiden. Ved å gi konsesjon til et aksjeselskap avskjæres muligheten for framtidig kontroll med omsetningen som konsesjonsbehandling innebærer.

Fylkesmannen har vurdert om det istedenfor å avslå konsesjonssøknaden er mulig å sette vilkår som kan ivareta behovet for kontroll ved eventuell omsetning av aksjene. Til dette bemerkes følgende: Erverv av aksjer i selskaper med eiendomsrett til konsesjonspliktig eiendom var undergitt konsesjonsplikt fram til 2003, jf. tidligere konsesjonslov § 4. Begrunnelsen for å oppheve konsesjonsplikten i disse tilfellene var at myndighetene ikke fikk kjennskap til aksjeomsetning da dette ikke tinglyses og registreres på den måten som ellers er vanlig for fast eiendom. Fylkesmannen finner derfor at konsesjonsvilkår ikke vil kunne ivareta behovet for omsetningskontroll på tilfredsstillende vis fordi det vil være vanskelig å håndheve disse.

Lovens åpning for å kunne innvilge konsesjon til selskaper med begrenset ansvar, er etter det vi erfarer praktisert slik at dette gjelder eiendommer hvor ressursgrunnlag og påregnelig driftsform tilsier at annet enn tradisjonell landbruksvirksomhet vil være den dominerende virksomheten.

Konsesjonseiendommen har et totalareal på 3844 dekar, hvorav 503 dekar er fulldyrka jord og 280 dekar produktiv skog. Eiendommen må kunne karakteriseres som en tradisjonell landbrukseiendom hvor den mest påregnelige utnyttelsen av ressursene vil være landbruk og landbrukstilknyttet virksomhet. På denne bakgrunnen finner Fylkesmannen at et personlig eierskap til konsesjonseiendommen vil være mest hensiktsmessig i forhold til å sikre stabil drift, forvaltning og bosetting i form av personlig boplikt.

Det er en offentlig interesse å sikre at det ikke fattes vedtak som er egnet til å dreie forvaltningspraksis, i dette tilfellet etter konsesjonsloven, i en klart uheldig retning. Landbruksmyndighetene har i flere saker lagt til grunn at det regnes som et nasjonalt mål å videreføre praksisen med at landbrukseiendommer i størst mulig grad eies av fysiske personer som selv bor på og driver eiendommene. Det vises bl.a. til Landbruks- og matdepartementet sine vedtak i to saker som gjelder Bredvolds Skoger AS, datert henholdsvis 17.10.2007 og 15.09.2008, og Landbruks- og matdepartementets uttalelser i brev datert 11.07.2011 i forbindelse med at Namdal Bruk AS ikke fikk konsesjon på sitt erverv av en rekke skogeiendommer i Nord-Trøndelag. Dersom det åpnes for å gi konsesjon i dette tilfellet, vil det kunne bli vanskelig å fastholde praksisen som ivaretar ønsket om at landbrukseiendommer i størst mulig grad bør være gjenstand for personlig eierskap.

2. Drift og planer for utvikling av eiendommen krever så store investeringer at det vil være vanskelig å skaffe den nødvendige kapitalen på annen måte enn gjennom et selskap.

Fylkesmannen har kjennskap til konsesjonseiendommen bl.a. fra befaring som ble gjennomført tidligere i år i forbindelse med behandling av sak 2011/3134 (vår ref.). Her dreide det seg om fastsettelse av høyeste akseptable konsesjonspris i forbindelse med tvangssalg. Vi er enig i kommunens vurdering av at konsesjonseiendommen har stort potensial, både i form av tradisjonelt landbruk og tilleggsnæring, men at det også er et stort kapitalbehov. Selv om det er et landbrukspolitisk mål at landbrukseiendommer i størst mulig grad eies av fysiske personer, åpner konsesjonsloven § 9 tredje ledd for at det kan gis konsesjon til selvskaper med begrenset ansvar dersom dette vil by på fordeler sammenlignet med tradisjonelle eierformer.

Storfosen Gods AS har argumentert for at et aksjeselskap gir bedre muligheter for at det blir investert i eiendommen sammenlignet med det som vil være tilfellet ved et personlig eierskap. Fylkesmannen kan ikke slutte seg til dette som en alminnelig regel. Selskapsformen som eierform kan også føre til at eiendommen blir en kapitalplassering hvor eierne ikke er bosatt på eiendommen og brukeren er uten eiertilknytning slik det er pekt på i Ot. prp. Nr. 79 (2002-2003) side 66. Et aksjeselskap gir heller ingen større sikkerhet for at kapitalen vil bli lokalisert til investeringsformål. Dette vil måtte bero på aksjeeiernes prioriteringer. Fylkesmannen kan etter dette ikke se at selskapsformen byr på fordeler i forhold til den tradisjonelle eierformen.

3. Hensynet til det kommunale selvstyret tilsier at Fylkesmannen som statlig instans ikke bør omgjøre landbruksnemndas enstemmige vedtak.

Fylkesmannen har merket seg at kommunen har lagt følgende vurderinger til grunn for sitt vedtak om å gi konsesjon til Storfosen Gods AS:

"Eiendommen har store ressurser og muligheter, men også et stort kapitalbehov. Det skal godt gjøres å finne en gårdbruker med stor nok egenkapital som kan tenke seg å bo på Storfosna og drive gården. Eiendommen egner seg kanskje bedre for et AS med kapital og interesse for utvikling av eiendommen, enn for en enkeltbruker. I lovens § 9 står det presisert: "det kan gis konsesjon til selskaper med begrenset ansvar". Søker har ikke krysset av i konsesjonsskjemaets pkt. 19, som spør om søker vil forplikte seg til å bosette seg på eiendommen. Dersom en skal innvilge konsesjon til et AS, sier det seg selv at man aksepterer at en gårdsbestyrer eller forpakter oppfyller boplikten på vegne av aksjeselskapet. Administrasjonen anbefaler at landbruksnemnda innvilger konsesjon til Storfosen Gods AS."

Fylkesmannen har også merket seg kommunens enstemmige vedtak, men vi kan ikke se at det er grunnlag for å legge avgjørende vekt på kommunens holdning til saken. Hensynet til det kommunale selvstyre må i et slikt tilfelle veies opp mot den interessen som ligger i det å videreføre dagens praksis med at landbrukseiendommer i størst mulig grad bør eies av fysiske personer som selv bebor og driver sine eiendommer. Det vises til det som er sagt ovenfor om dette. Vi finner dessuten at kommunens vedtak er noe sparsomt begrunnet, og savner bl.a. en vurdering av de negative sidene ved aksjeselskapsformen som eierform i landbruket.

4. Storfosen Gods AS har inngått avtale med den tidligere eieren av eiendommen om at han skal få bo på eiendommen og drive jordbruket videre. Dette forholdet må tillegges betydelig vekt under henvisning til § 9 tredje ledd i konsesjonsloven hvor det heter at det skal legges vekt på de som har yrket sitt i landbruket.

Fylkesmannen har merket seg disse opplysningene. Loven er utformet slik at det skal legges vekt på de som har yrket sitt i landbruket i tilfeller hvor det åpnes for å gi konsesjon til et aksjeselskap, jf. retningslinjene i rundskriv M-2/2009 punkt 8.2.9. I dette tilfellet mener vi imidlertid at det ikke er grunnlag for å innvilge konsesjon til Storfosen Gods AS, jf. vurderingen ovenfor under punkt 1. Det er derfor ikke åpning for å vurdere hensynet til tidligere eier gjennom eksempelvis konsesjonsvilkår.

5. Storfosen Gods AS har innrettet seg etter det positive konsesjonsvedtaket slik at en omgjøring vil by på klare ulemper.

Storfosen Gods AS har vist til at det er foretatt en rekke disposisjoner i tillit til kommunens konsesjonsinnvilgelse. Gårdens melkekvote er solgt, det er inngått avtale med tidligere eier om at han skal bo på gården og drive den, og det er tatt opp lån mot pantesikkerhet i eiendommen.

Til dette vil Fylkesmannen bemerke at reglene i forvaltningsloven § 35 tredje ledd er slik at myndighetenes kompetanse til å omgjøre er avhengig av at det gis varsel om omgjøring innen en relativt kort frist. Varsel om at et vedtak vil bli overprøvd må sendes til den som vedtaket retter seg mot innen tre uker etter at det ble sendt melding om vedtaket. Kommunens konsesjonsvedtak ble fattet den 07.09.2011 og Fylkesmannens varsel om at omgjøring ville bli vurdert er datert 21.09.2011, dvs. to uker etter at kommunens vedtak ble fattet.

Fylkesmannen har forståelse for de ulempene som et omgjøringsvedtak kan innebære. Sett på bakgrunn av tyngden av de offentlige interessene som gjør seg gjeldende og den korte perioden mellom vedtak og varsel, finner vi imidlertid ikke grunn til å legge avgjørende vekt på det forhold at Storfosen Gods AS har innrettet seg etter kommunens vedtak.

Oppsummering:

På bakgrunn av de vurderingene som er gjort ovenfor finner Fylkesmannen at de offentlige hensyn som skal ivaretas gjennom konsesjonsordningen og hensynet til at det ikke bør etableres en uheldig praksis, tilsier at vedtak fattet av felles landbruksnemnd for Ørland/Bjugn kommuner den 07.09.2011 i sak 11/11 omgjøres.

Med hjemmel i forvaltningsloven § 35 tredje ledd og konsesjonsloven av 28.11.2003 §§ 2, 1 og 9 fattes følgende

Vedtak:

Vedtak fattet av felles landbruksnemnd for Ørland og Bjugn kommuner den 07.09.2011 i sak 11/11 omgjøres.

Dette innebærer at søknad om konsesjon fra Storfosen Gods AS på ervervet av gnr. 60 bnr. 1 i Ørland kommune er avslått.

Storfosen Gods AS kan etter dette ikke sitte som eier av eiendommen, men må overdra denne til noen som kan få konsesjon innen utløpet av desember d.å. jf. konsesjonsloven § 18.

Fylkesmannens vedtak kan påklages til Statens landbruksforvaltning innen tre uker. En eventuell klage skal sendes om Fylkesmannen.

Med hilsen

Jørn Krog
fylkesmann

Tore Bjørklund
landbruksdirektør

Kopi:

Fosen landbruk avd. Ørland/Bjugn Postboks 401 7129 BREKSTAD